

متن پرسش

سلام علیکم. برای عرض ادب شاگردی ، از خداوند عروج آن به آن و لحظه به لحظه ی شما را، که حقیقتا ما را از سفره ی خود بهره مند فرموده اید، خواستارم. استاد محترم، بنده رشته ی مهندسی کامپیوتر گرایش سخت افزار ، سال آخر هستم. نه حاضر هستم درس بخوانم (همین یک سالی که مانده است) ، نه به حوزه بروم ، نه کاری از مؤسسه های فرهنگی را انجام دهم با این که تا کنون ۷ کار آماده ی تحویل برای مؤسسه سائنحات انجام دادم به لطف خدا و البته این در مشورت با شما بود . و و . آنقدر فرصت عمرم کم است که برای کل زندگی ام برنامه دارم که برنامه ام در راستای مجاهده علمی و عملی می باشد. دروسی هم که در سال آخر باید بخوانم همه اش مربوط به رشته ی مهندسی برق می شود که هیچ سازگاری با روحیه بنده ندارد . طی ترم های متوالی با شما با تماس تلفنی مشورت نموده ام و نهایتا این تصمیم بنده است. از طرفی شرایط ، اجازه ترک تحصیل و گوشه ای نشستن را به بنده نمی دهد اما بنده بسیار بسیار به کاری که می خواهم انجام دهم مضطر و مصمم هستم و همواره دست شرمندگی و پشیمانی از نبودن این موقعیت بر پیشانی دارم و به هر کاری که به صلاحم باشد تن می دهم . نظر شما چیست؟ چه باید کرد؟ با تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی، علیک السلام: گفت: «رهرو آن نیست که گه تند و گهی خسته رود.... رهرو آن است که آهسته و پیوسته رود» عجله نکنید، خداوند آنقدر فرصت در اختیار شما می‌گذارد که به همه‌ی کارهای منطقی خود برسید. کمی خود را کنترل کنید و کارها را کم کنید و به خودتان فشار بیاورید و درس خود را تمام کنید تا شخصیت علمی شما نیمه‌کاره نماند و **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** با جامعیت کامل زندگی را طی کنید. موفق باشید